

Előfizetési feltételek

helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:
 Egész évre 12 kor.
 Fél évre 6 kor.
 Negyedévre 3 kor.

Hirdetések díja:

□ centiméterenként 6 fill. Kereskedők és gyárosok külön árkedvezményben részesülnek.

KÖZÉRDÉK

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

Szerkesztőség

és kiadóhivatal:

Földes Ede

könyvkereskedése

Bethlen-utca 2. sz. alatt.

hova egy a lap szellemi részét illető közlemények, mint az előfizetések és hirdetések bürmentesen küldendők

Nyílt tér sora 40 fillér.

AZ ALSÓFEHÉRVÁRMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Kérjük t. olvasóinkat, szíveskedjenek lapunkra előfizetéseiket mielőbb megújítani a jövő félévre, hogy a kellő számú példányok nyomtatása iránt intézkedhessünk. Előfizetési árak: Egész évre 12 kor., félévre 6 kor., negyedévre 3 kor. Az Alsófehérvármegyei Gazdasági Egyesület tagjai — ha egyszerre fizetnek elő az egész évre — a „Közérdek”-et 10 koronáért kapják.

Iparpolitika.

Hegedüs Sándor kereskedelmi miniszter a múlt évben — amint tudva van — tanulmányutat tett a Székelyföldön s ekkor Kolozsvár iparát is tanulmányozván, megbizta a kereskedelmi és iparkamarát azzal, hogy főleg a kisipar állami támogatása érdekében tegye meg a javaslatát. Ennek az emlékiratnak következtében a miniszter ur közelebről több irányban mérleghető intézkedéseket tett s ezekről a kamarát s az érdekelteket értesítette. Az általános intézkedések közül kiemeljük a következőket:

A kisipar fejlesztésére alkalmas gépek és eszközökből állandó kiállítás lesz rendezve az állami iparszakiskolákkal kapcsolatban, hogy az érdekeltektől azokkal megismerkedhessenek. Kezelésük megtanulására tanfolyamok rendeztetnek be, hogy azokra más városok iparosai is eljöhessenek.

A férfi-szabók, czipészek, kesztyűvarrók, gombesztergályosok és fazekasok számára a miniszter költségén szaktanfolyamok rendeztetnek be; a fa- és fémipar, valamint az építészek számára az ipari szakiskolákban már vannak ilyen tanfolyamok szervezve.

A kisipari közműhelyek ügyében a miniszter hathatós támogatásban ígér részletni minden vállalatot, amely az érdekeltek számára a lesovó motorikus erőt szolgáltat. Ez okból nagyon kívánatos lenne, ha a villamos erő berendezésének kérdése a városi hatóság által mielőbb megoldatnék; addig is lehetségesnek véli a miniszter az asztalosok számára ilyen közös műhely létesítését, amelyet hajlandó a szükséges gépekkel a maga részéről felszerelni. Felhívja a kamarát

hogy ez ügyben tegye magát érintkezésbe az érdekeltekkel.

Állami támogatásért a múlt és jelen év folyamán közvetve és közvetlenül 43 kisebb-nagyobb ipari vállalat folyamodott a miniszterhez, és pedig a fémiparból 15, a faiparból 7, a ruházati iparból 5, a vegyészeti iparból 5, a kő- és agyagiparból 4, szőr- és csontiparból 4, bőriparból 3. A kérelmezett segély a 800 ezer koronát meghaladja s ebből Kolozsvárra 600 ezer, a vidékre 200 ezer korona esnek. E kérésekből ez ideig elintéztést nyert 35 vállalat, amelyek 200 ezer korona értékű gépet és más támogatást nyertek; függőben van még 8 kérés 117 ezer korona értékben. Ehhez járul a b ő r i p a r o s o k s i k e r e s e b b m ű k ö d é s e z h e z k ö z ö s h a s z n á l a t r a k é t v á r o s s z á m á r a k é t b ő r h a s i t ó g é p n e k k i l á t á s b a h e l y e z e s e s a b e s z t e r e z e i b ő r g y á r s z ö v e t k e z e t f e l o s z l á s á t m e g a k a d a l y o z ó i n t é z k e d é s.

A miniszter által nyújtott ezen segélyezésben nincs benne a helybeli ipari szakiskolák 113 ezer koronát meghaladó évi költsége, nincs benne a fennebbi elsorolt szaktanfolyamok kiállítás helyezett kiadási fedezete, valamint a kiállítási állandó csarnokra engedélyezett 50.000 korona.

A kamara sietett a miniszter urnak e bőkezű gondoskodásért halas köszönetet mondani. És ez helyen is van, mert minden ekes-szólásnál szebben világítják meg a miniszter ur iparpolitikáját a fennebbi számok, amelyek igazolják azt is, hogy miként értette a miniszter azt a mondatát, hogy „mélyebben kíván szántani”.

Rajzkiállítás a Bethlen-kollégiumban.

A gimnáziumi tanterv előszabja, hogy a gimnáziumi mértani rajzoktatás részben a mértani alapigazságok megértésénél a száraz geometriai absztrakciók élelítő szemléltetésére szolgáljak, másrészt meg a látás kiművelését s az esztetikai érzék fejlesztését célozzák.

Ezen célok megközelítésére való sikeres törekvést mutatja és bizonyítja a gimnáziumi tanulók rajzkiállítása. Az egyszerű geometriai formákból alkotott, sok esetben a tanulók által önállóan tervezett mértani síkdíszítményi rajzok, valamint a nagy számmal levő színes és plasztikus ornamentek

elbírálásánál a fentirt czel figyelembe vételével főleg a kivitel gondossága, a tisztaság, csín, izlés és értelem szempontjából bírálandók el. Tehát, hogy mennyire ütök a mértékelt technikailag és milyenek értelmi tekintetben. Azaz a formák helyes megfigyelése, szabatos és értelmes felfogása, a pontos és tiszta körrajz, a színharmónia legegyszerűbb törvényeinek betartása, a fény- és árnyekhatások megértése és grafikus uton való egyszerűsített utánzása veendő első sorban szemügyre. Ilyen szempontokból tekintve, a rajzkiállítás hű képet ad nemcsak a tanterv által kitűzött célok buzgó és sikeres szolgálatáról, hanem a műzés és gondos kivitel meglepő fejlettségéről s mindenek felett a kitűnő vezetés elismerésre méltó érdemeiről.

A fentieket veve alapul, kiváló haladást mutatnak Fellner Lajos IV. g. tanuló rajzai, ki 18 kor. 50 fillér jutalmat is nyert. Meglehetősen sikerült gipsz-fejrajza s geometriai, valamint szabadkézi ornamentjei és magánzorgalomból tett olajfestmény-kísérleteivel tehetségenek és szorgalmának szép jelet adta. Ugyanízen Bartha Peter VI. g. t. is, a ki természet után aquarellben festett papagályaival 11 korona jutalmat nyert. Az ő képessége rajzának némi plasztikus hatásában és az eset-kezelés némi könnyedségében nyilvánult. A jutalmazottakon kívül dicséretet érdemelnek még Sallak Imre V. g., Dosa Ferencz, Káli Dénes és Gáfi Miklós IV. g. tanulók domboru gipsz-ornament rajzai.

A kiállítás látogatottságát fokozták azon rajzok és festmények, melyeket a kollégiumi rajztanár vezetésénél városunk högyei közül egyénként az elmult iskolai évben magánstudiumként készítettek. E privat oktatás egy évi eredménye volt itt bemutatva.

E rajzok általában komoly törekvésű, szorgalmas és odaadó munkának eredményei.

Miután az illető högyek mindenike az iskolában megszerezhető rajzbeli készséggel, gyakorlottsággal rendelkezett, kizárólag a természet után való rajzolásra fordították összes idejüket (ami hetenkint 2 délután rendszeren 2—2 órából állott). Néhány gipsz-ornament és antik fejet ábrázoló gipszöntvény után készített rajzok befejeztével, egy pár kivételével, többnyire mind élő modellekről dolgoztak.

TÁRCZA.

Nagy Lajos

kollégiumi rektor-professor évrő beszédéből.

A munka ideje lejárt! Az iskolai harangok ez évben utolszor csendültek meg, hogy felgyülekezve e szentelt helyre, hátát adjunk az egek urának a sok jóért, melyben intézetünket s annak ifjúságát részletteté, s beszámoljunk az eredményekről.

A haladó ima elhangzott!

S most rajtam a sor, hogy tisztából kifolyólag beszámolómat megtartsam. S midőn e kötelességet immár hetedizben végzem, bár kiterjeszkedem intézetünk külső és belső életének minden jelentősebb mozzanatára, lehető rövidsége fogok törekedni, hogy minél előbb élvezhessék a jól megérdemelt jutalom édes gyönyörét, akik szorgalomban és tövénytiszteletben, tudományban és erkölcsben jeleskedtek!

Kollégiumunk, mint a protestáns intézetek általában, nagy gondot fordított a tanuló ifjúság vallásos nevelésére minden időben. A XVI., XVII. és XVIII. századokban mindenütt a vallás: a bibliáismeret, a bibliában való jártasság volt az első és legfőbb tantárgy. Amint azonban a természettudományok és real ismeretek befogadtatást nyertek kollégiumainkban: a vallás szűkebb térre szorult, de jelentőségét sohasem veszítette el. Kollégiumaink egész működését a vallásosság, protestáns meggyőződés és szabadságszeretlet szelleme hatotta át. A belőlök kiszállt nemzedékek pedig minden időben tántoríthatatlan bajnokai voltak a hitnek és a nemzeti szabadságnak.

Napjainkra azonban egészen megváltoztak az életviszonyok, a szokások és erkölcsök; átalakultak a tár-

sadalmi intézmények. Ezen megváltozott élet- és társadalmi viszonyokhoz kell alkalmazkodnia okvetlenül tanuló ifjúságunk vallásos nevelésének is, ha akarjuk, — amint hogy akarunk kell — hogy a protestantizmus, mint a vallás- és közszabadság palladiuma, a nem kedvező viszonyokkal és áramlatokkal szemben a küzdelmet kiállja és történelmileg annyira fontos pozícióját minden időre biztosítsa és megtarthassa. Annak a protestáns ifjúságnak, mely gimnáziumainkból kikerül, ezentul sokkal nyomatékosabban kell vallásosságban, erős protestáns meggyőződésben és szabadságszeretletben neveltetnie, hogy mint a magyar társadalom intelligenciájának tekintélyes zöme kiűn az élet küzdő terén őrizze meg a hitéhez való rendíthetetlen ragaszkodást, szolgálja anyaszentegyházának érdekeit odaadással, védje az emberi jogok tiszteletét, a közszabadságot és tudjon áldozni az egyháznak és hazának szent oltárain. Vezérembereink már rég belátták a gimnáziumi ifjúság intenzívebb vallásos nevelésének szükségességét; s e végre kimondatott, hogy a gimnáziumoknál rendes vallás-tanári tanszékek szerveztessenek. Minalunk a vallás-tanári tanszék évek előtt szerveztetett, de csak a legközelebb mult novemberi egyházkerületi közgyűlésen töltetett be. Vallás-tanárnak választott Zayzon János erzsébetvárosi ref. lelkész, ki állását a jövő isk. évben foglalja el. Az ő megválasztásával ifjúságunk vallásos oktatása és nevelése egy protestáns buzgóságtól áthatott s szakképzett tanár kezébe kerül. Működéséhez a legszebb reményeket fűzzük; s minthogy ez ünnepegyen személyesen megjelent körünkben, a tanári kar és ifjúság nevében ez alkalomból is a legszivesebben üdvözlöm!!

A tanuló ifjúság tulterhelésének kérdése már évek óta napirenden van s vele együtt a különféle iskolák

érvényben levő tanterveinek revíziója is. Az állami középiskolák, gimnáziumok és realiskolák új tantervét a közoktatásügyi miniszter 1899-ben adta ki. Ez irányadó lévén a felekezeti gimnáziumokra nézve is, tanügyi bizottságunk azonnal megkezdette a revízió előmunkálatait s két évi gondos körültekintéssel készített javaslatát a konvent végleg megállapította ez évi tavaszi ülésében. Fő jellemvonásai az új tantervek ezek: a real ismeretekenél mérsékli a szakoktatás túlzásait; a klasszikus nyelveknél ideális czélt tűz ki; a német nyelvenél biztos alap vetésére törekszik, hogy a tanuló a német nyelvet szóban és írásban elsajátíthassa; a magyar nyelvenél és irodalomnál olvasmányokból indul ki, gondot fordítván a protestáns irodalom jeles termekire. Egy szóval gimnáziumi új tantervünkön a könnyítés, a magyar nemzeti és protestáns szellem gondolata vonul végig. És az az elismerés, méltatás, melylyel állami tanárok és kitűnő szakemberek már is oly melegen nyilatkoztak róla, az a meleg elismerés szól a konvent tanügyi bizottságának, de szól első sorban a tanügyi bizottság nagyérdemű előadójának, Váro Ferencz tanártársunknak!! Az érdem oroszlánrésze az övé!!

Tanítóképezdénk közel felszázad óta szolgálja anyaszentegyházunkat. Ezentul még nagyobb feladat vár reá! Azon ev. ref. egyházközsegeink ugyanis, amelyek szegénységöknel fogva iskolájokat a törvényes kellekeknek megfelelő módon föntartani nem tudták, nagy számmal államosították iskoláikat s államosították folyvást, átadván az államnak iskolájokat, a tanítói lakást, szerződésileg kikötve azonban, hogy az iskolába állandóan olyan ref. vall. tanító neveztessek ki, aki a kántori fizetés fejében kántori tisztet végezzen s tudjon végezni. A szerződések ezen pontjának azonban a közoktatásügyi miniszter a legtöbbször nem tud megfelelni,

E tanulmányfelek egy része színnel, fehér és fekete krétával van rajzolva, egynehány meg színes pasztelkréta festmény-kísérlet törő modorban, melyeket mint valódi intelligenciától, nemes ambíciótól, tisztán a festőművészet iránti szeretettől vezérelt igyekvést, úgy is, mint a városunkban történő kulturális törekvést, a nyilvánosság előtt örömmel és elismeréssel, sőt igazi műélvezettel méltányolunk. Hogy e tanulmányokban a karakterisztikus vonások és idomok minő fokú képességgel és mennyi természetűséggel s az árnyék és a fénymasszák érzéketlenség, tisztaság, egyszerűség és jellemzettség, perspektivikus hatás, technika tekintetében a tónusok és vektorok minő érzésével, a széles kezelésben mekkora jártassággal és mennyire ártisztikusan adták vissza, az a laikus szemlélőre gyakorolt hatásban is mindjárt az első pillanatban feltűnik.

Figyelembe vételt érdemlő körülmény, hogy a figurális rajz élő modellek után a minta-rajzban III. és IV. éves tanárjelöltek tananyagát képezi. Ezt megelőző 2 évi gipszrajzolás naponta 2-2 órában; holott ezen kollégiumi rajziskola növendekének, iskolai előképzettségük mellett, csak egy év alatt rendelkezésükre.

Ma is vitatott kérdés, hogy az antik szobrok gipszmásolatairól készített előtanulmány-rajzoknál a változatlan nyugalom, illetve mozdulatlanúság és a szobrok színtelensége nincs-e káros hatással a tanulók haladására, ha e tanulmányok huzamosan tartanak? Azt szokták felhozni hogy az évekig tartó ilyfajta grafikus ábrázolások megkötik a tanuló szabad és könnyed s főleg gyors felfogását, hű előadási képességét, annyira hogy a gipszes hatású előadás nyugtató csak nehezen szabadulhatnak. Amivel szemben epp oly jelentőségű azon elv is, hogy a tulkorai természet után való rajzolás szinten káros, amennyiben a tanuló erejét felhaladó dologgal bekövetkező eredménytelenség csüggesztő hatása alatt megakasztja a haladást. Ily nehézségek közt valóban bámulatos eredmény az, melyet ezen tanfolyam megvalósított. Méltán elismerés illeti egy vezető, mint a növendékek kitaró szorgalmát és képességeit.

A tanfolyamban részt vettek: Brenner Fanni, Folyovics Annuska, Folyovics Rózsa, Horváth Lili, Kovács Ilonka, Kovács Katinka, Kovács Mariska, Müller Iduska, Reinbold Clotild, Reinbold Ella, Sallak Lila és Sallak Róza kisasszonyok.

Megemlékezés Makkai Domokos nagyenyedi professzoráról.

(Az 1891-ben érettségizett ifjak 10 éves találkozója alkalmával tartotta Kovács László, koronkai ev. ref. lelkész.)

Jertek, jertek Barátain! A viszontlátás öröme hadd vegyüljön össze a fajú visszaemlékezés érzelmeivel. Jertek, jertek! Tíz évi elválásunk s viszonttalálkozásunk örömnappján emlékezzünk meg arról is, kitől elváltunk, hogy ne találkozhassunk többé vele itt a földön

mivel az állami képezdekből nem kerül ki elegendő számú tanítójelölt a megfelelő képesítéssel s e miatt igen gyakran kénytelen nemcsak képesítetlen, hanem éppen más vallású egyéneket is kinevezni. Ez a sajnos helyzet s különösen magyar fajunknak más nemzetiségbe beolvadásától való megmentése a tanítóképezdének nemcsak eddigi szervezetében megtartását, hanem teljes reorganizációját és a szükséges tantervvel való berendezését egyházunkra nézve létkérdéssé tette. A tényeknek ezen kényszerítő hatása alatt egyházi főhatóságunk és előjáróságunk között létrejött megegyezés alapján a múlt november havi egyházkerületi közgyűlés a képezde újra szervezését és az igazgatói tanszéken kívül még négy rendes tanszék szervezését és betöltését határozattá emelte; s ezzel kimondotta azt is, hogy a kollégium és egyházkerület egyesített ereje által fentartandó tanítóképezde tanárkarával és ifjúságával a Bethlen-kollégiumnak egyik önálló része; és mint ilyen, más irányban ugyan, mint a gimnázium, de epp úgy fogja ápolni a magyar nemzeti kultúrát és anyaszentegyházunk letérdekeit, mint a gimnázium. És ha végeredményben ezen közös magyar nemzeti célnak erős tudata át fogja hatni — amint hogy át is kell hatnia — mindkét tanári kart és mindkét ifjúságot; és ez a tudat a testvéri szeretet köteleivel egyesítendő őket a Bethlen-kollégium osztatlan egységévé; a szervezésnek és a testvéri, hazafias együttműködésnek áldásos következményei kiharadhatatlanok lesznek fajunkra, egyházunkra és a hazára egyaránt. Én ezt hiszem; bizom a jövőben; s e bizalom édes reményével tölti el szívemet!

Mindezekkel szemben másfelől sajnó érzéssel gondolok arra a nagy veszteségre, mely az immár lejárt iskolai évvel kollégiumunkat érni fogja. Az a szeretett kar-

soha. Emlékezzünk meg Makkai Domokosról, a mi tanárunkról! Idezzük fel őt emlékezetünkbe. Gyujtsuk meg a hála és kegyelet szavainkat a nema sir felett, hogy az alatt nyugvónak elete, pályafutása, életének szomorú vége figyelmeztessen bennünket arra az igazságra: az élet rövid, a küzdelem hosszú.

Amint tudjátok, barátain, M. D. tárgyát a történelemből merítette. A történelem a megtörtént dolgok összessége. Az emberiség szíve dobbanása, lelkének gondolata, küzdelmeinek eredménye, törekvéseinek célja; szenvedéseinek szomorú kalvariája, reményeinek megdicsőülése; ez mind mind történelem. K. barátain! a letűnt emberiség élete az örökkévalóságban: örökké való élet.

És ezt az életet csak az taníthatja helyesen és eredményesen, aki azt a maga egészében ismeri és helyesen fogja fel. Igazságairól is az győzhet meg, aki maga is meg van arról győződve. Az események hatását csak az olyan tudja érezni, aki azt maga is éri. Csak az olyan, aki az ellentétek összekötését, a bonyodalmak kuszáit fonalszárait, a szellemfejlődés drámai menetét, s magukat a nagy nemzeti catastrofhákat nem a mindennapi élet szürke, homályos szemüvegén keresztül nézi, hanem egy magasabb szempontból, az eszmények ragyogó világából szemléli, annak örök, állandó és változatlan törvényei szerint mérlegeli és bírálja.

Nekem úgy tetszik, kedves barátain, M. D., a mi történelmi tanárunk, ilyen magasabb szempontból fogta fel és magyarázta az ő tárgyát. Előadása azért lehetett oly vonzó és meggyőző, mert amit mondott, az lelke világán átsűrűdött tiszta igazság volt. Előadásának tisztasága és mélye, az alakok megelevenítése, a jelenetek festői kibontakozása, az események művészi csoportosítása pedig onnan eredt, mert mindig a dolgok okát kereste, mielőtt az eredményt feltárta volna: nem a látszatot, hanem a lényegét alta, a szűk, homályos völgyekből vitt fel a verőfényes magaslatokra, hogy lelkünk annál nagyobb gyönyörűséggel szemlélhesse a megtisztult valóságot. Külső hatást sohasem vadászott, engedte magukat a tényeket beszélni. Mintegy át volt hatva attól a gondolattól, hogy ő is csak oly eszköz a történelmi igazságok szemléletében, mint a minő eszközök voltak alakjai az események végrehajtásában. Azt hiszem, ennek tulajdonítható a közvetlen egyszerűség s az a csodálatos hatás, melylyel figyelmünket lekötötte, lelkünket elbűvölte s a tények valóságáról meggyőzött.

De M. D. nemcsak tárgyát fogta fel ilyen magasabb szempontból, hanem így fogta ő fel az életet is. Egész élete tulajdonképp nem egyéb, mint a magasabb szempontok felé való törekvés, az eszményekért való állandó küzdelem. Elkezdve az iskolai életben a nélkülözésen; folytatva az ifjúság évében a lemondáson, hol annyian esnek el egy magasabb stíztább ideálhiányában; óbátran tör előre. Azt hiszem, jóízű humora, mely egész kedélyvilágán átderengett, mint felhők mögül a napsugár, itt az ifjú évek küzdelmeiben fejlődött ki. Szünetek, ünneptagadás árán megvásárolt szerény jutalma volt ez a sorsnak. Magasabb szempontok, ideálok vonzótták, zaklatták és

társunk ugyanis, kinek 31 évi tanári munkásságáról múlt évi beszámolómban is megemlékeztem, akinek a nevelés és tudomány terén szerzett érdemeit előjáróságunk 1900. évi szept. 26-iki ülésében jegyzőkönyvileg megörökítette és akit szept. 29-én e helyen kitüntető szeretettel ünnepelt az előjáróság a tanári kar, az egész ifjúság, a városi közönség és volt tanítványainak serege: az a szeretett és nagyrabecsült kartársunk, Elekes Károly, nyugalmaztatása iránti kérvényét beadta.

Az ünnepeltetés alkalmával iránta oly osztatlan melegséggel nyilvánult tiszteletből, rokonszenvből és szeretetből azt az erős reményt merítettük és tápláltuk azóta is, hogy ő, aki teljes munkaerővel rendelkezik s aki még távol van attól az előhaladott életkortól, amidőn minden tanár nyugalomba vonulhat, azt a reményt tápláltuk, hogy még évekig fogja ifjúságunkat nevelni. De fájdalom! csalódtunk. S bár fajú szívvel, a megmásíthatatlan ténybe, az ő elhatározásába meg kelle nyugodnunk!

És most hozzád fordulok, kedves kartárs, úgy is, mint kollégiumunknak ez idő szerinti képviselője, és úgy is, mint ifjúkori őszinte barátod és tisztelő! Szívemből, lelkemből kívánom úgy az előjáróság és tanári kar, mint az egész ifjúság és számos tisztelőid nevében, hogy sokáig élvezd az olajfot, nyugalmat egészségedben és boldog melegegészségedben! De bárhol élvezed is e nyugalmat, légy meggyőződve, hogy kedves emlétkünkben fogunk tartani mindíg! Miként hisszük másfelől, hogy te is megtartod szívedben emléket mindazoknak, akik téged tisztelettel és szeretettel környeztek; s megtartod különösen ezt az Alma Mater, amely téged is ápolta s amelynek szellemi és anyagi felvirulását vizionzársul 28 évi tanári működésed alatt oly lankadatlán buzgalommal munkálád!

nyugtalanították őt mint embert is, mint ref. anyaszentegyházunk buzgó tagját, s a hazának hű fiát. Iteletet, az igazság iránti finom érzéket, a dolgok okának és végső következményeinek hatását nemcsak a történelmi igazságok megítélésénél alkalmazta, hanem átvitte azt az élő emberekre, tetteikre s a forrongásban levő társadalmi kérdésekre is. Így lett fegyvertársa csakhamar és egyik zászlóvivője annak a kis csapatnak, mely a nagyenyedi Bethlen-kollégium jó hírűvéért, becsületéért, anyagi és szellemi jölléteért szállott sikra. Hogy mennyi eredményel küzdöttek s hogy Makkai Domokosnak minő szerep jutott ebben a küzdelemben, az nem tartozik most ide, k. barátain. De hogy mennyi hűséggel és odaadással szolgálta azt a zászlót, amely alá hite és meggyőződése szerint csatlakozott, azt ítéletek meg timagatok abból a szomorú és gyászos esetből, hogy amidőn fegyvertársai mind elhálóztak mellőle, midőn egyedül maradt s az ügy, melyért küzdött, bukni látszott, lelke a nehéz tusában megtört, elborult s rövid, de megdöbbentő katasztrófában élete befejeződött. De nem, az élete nem. Csak a küzdelem és a szenvedés ért véget. Az élet pedig tovább él, mint az ég zenitjén szét pattant futó csillag, atkölcsönözve fényt és melegét pályatársainak. Te is tovább élsz, szeretett Tanárunk. Egyeniséged szűnt meg csak, hogy életed az emberiség életevel összeforhasson. Csak az anyagi lét határai közül bontakoztál ki, hogy vágyaid és eszményeid tisztább világába atköltözhes. A földi élet poros, szakadozott köntösét vetted le, hogy az örökkévalóság fényes ruháját felölthesd.

Ezért nem találkozhatunk ni többé itt a földön. Ezért nem örvendhetsz te ma velünk. Ezért fáj a mi lelkünk s borul el arcunk. Ezért jöttünk ide sirhalmodhoz, e nema rögökhöz. Velel akartunk találkozni, pedig jól tudjuk, hogy csak szenvedéseid vannak ide temetve, te pedig másutt vagy feltalálható. Ott lenn a nagy Bethlen-kollégium termeiben, a katedrán, a tanács-teremben, egyházkerületünk évkönyveiben, az irodalom-történet lapjain s a társadalom minden egyes kérdéseinél, hol az élő emberek köztudata vivja örök harczát, a jó diadala, a világosság terjedése, a szabad meggyőződés és Isten örök igazságai mellett.

Hitted, hogy a jó emberek tartsasága vezet győzelemre az igazságot; hitted, hogy csak az eszmények megvalósulásába vetett hit vezetheti el az emberiséget az ígért földere, Isten országába. S mert hitted, jó voltál s híven küzdöttél. Nemcsak tanítottad, hogy az ismeret és tudás szabad meggyőződést, a szabad meggyőződés pedig önerzetes, hasznos munkást nevel az egyháznak és hazának, de te magad is ilyen valál. Utáltad a nyegleséget, mosolyogtál az emberek ferdeségén és hibáin. De türelmed sohasem fogyott el velünk szemben. Atyánk voltál hibáink mellett is. Szeretettel dorgáltál s igazságosan mértél. Ezért találkozunk ni veled nemcsak itt e sirhalomnál, hanem kűnn az életben és mindenütt, ahol hivatásunk, a köt lességteljesítés, becsületet, igazságszeretet, hűséget; az egyház és haza pedig munkásságot, önfeláldozást és nemes példaadást követel. Ezért fogsz te élni lelkünkben örökre, felejthetetlen tanárunk, M. D. Élted kincse, szíved dobbanása, lelked gondolata, küzdelmeid eredménye, törekvéseid célja szenvedéseid és reményeid most már egygyé lettek az emberiség életevel. Ki magadénak mondhatád az egész történelmet, a történelem level tenmagad is. Legyen emléked áldott, örökre áldott!

Vegyes hírek.

— **Érettségi vizsgálat.** A Bethlen-kollégium főgimnáziumában a szóbeli érettségi vizsgálatok június hó 28. és 29-ik napjain folytak le Zeyk Dániel főgondnok elnöklété alatt. A vizsgálat eredménye a következő: 3 jeles, 2 jó, 12 elégséges, 7 elégtelen, kik közül öt egy tárgyból kapott elégtelen érdemjegyet s két hó múlva javító érettségi vizsgálatra állhat, kettőnek azonban egy év múlva az egész vizsgálatot meg kell ismételnie. Ha tekintetbe vesszük, hogy az idei VIII. g. osztály 34 növendéke közül részben az osztályvizsgálaton, részben az írásbeli és szóbeli érettségi 17 s így az osztály népességének 50%-a maradt el: az eredmény nem mondható kedvezőnek. Hanem a jövőre nézve bizonyára kellő okulásul fog szolgálni.

— **Tíz éves találkozó.** A Bethlen-kollégium azon növendékei, kik 1891 ben tettek érettségi vizsgálatot, ígértük szerint június hó 30-án összegyűltek, hogy kölcsönösen beszámoljanak tíz évi sorsukról s az alma mater iránt mélyen érzett hálájuknak ünnepet üljenek. A meghatóan szép ünnep hangulatos részletei a kollégium dísztermében, az elhalt tanárok sirjánál és a megemlékezések után a fehér asztalnál töltött társas ebéden folytak le. Részt vettek a találkozó: Bedő Béla, Binder József, Csizsér Sándor, Elekes

Imre, Finna Béla, Kovács László, Makkai Jenő, Maizlinger Vilmos és dr. Nagy Samu.

— **Az érettségi találkozó** kegyeletes szép szokásának történetében kiemelkedő esemény az, melynek városunk és különösen kollégiumunk színhelye volt f. hó 2-án. Elekes Károly és Fogarasi Albert kollégiumi tanárok hívására és elnökletük alatt közös találkozóra gyűltek össze azok, kik ezelőtt 40 és 30 esztendővel állottak érettségi vizsgálatra. Voltak köztük olyanok, akik a piros orozás, fürtös fejű és mosolygós ifjúkor boldog kora óta nem látták egymást és most ősz hajakkal vagy tar fejfel és barázdált homlokokkal látták viszont egymást és dőltek egymás karjai közé. Voltak olyanok, kiket képességük, munkakeretük s az ezek nyomában kelt bizalom magas állásokra emelt fel. De mindnyájan, akik megjelentek, boldogító öntudattal és az ünnepi meghatottság felemelő érzésével mondhatták el, hogy hívek maradtak a Bethlen-kollégium nagy alapítójának intenczióihoz, hogy hű és sikeres munkásai voltak annak a pályának, melyre őket sorsuk állította. Nem maradt szem szárazon azon lelkes és megindító szavak hallatára, melyek közt lelkük ez ünnepi pillanatokban megnyilatkozott. Megörökítésre méltó szép szavak voltak ezek; különösen alkalmasok arra, hogy bennük olvasóink gyönyörködjenek. Azért ezennel ígértet teszünk olvasóinknak, hogy ezen emlékeztető szép nap történetére jövő számunkban még visszatérünk és teljes részletességgel mondjuk el ezen nap felejtethetetlen jeleneteit.

— **Hirdetmény.** A folyó 1901. évi június hó 11-én tartott városi rendkívüli közgyűlés 40. számú határozatában kimondta, hogy a honvéd lakatnyában végzendő javítási és átalakítási munkálatokra szükséges 5000 korona, a Nemzeti szálloda és a két városi ház kijavítása és kifestése, illetve berendezésére megkívántató 8000 korona, a Bethlen-kollégiumtól vásárolt malomok hátralek vételárának kifizetésére szükséges 2000 korona, a gát feletti partfal folytatódásának kiépítésére szükséges 1200 korona, utcakövezés és járdák létesítésére szükséges 4000 korona költség fedezésére a városi tisztai nyugdíjalaptól egy 20000 koronás ideiglenes kölcsönt vesz fel 5% kamat fizetés mellett. Ezen határozat azzal tétetik közzé, hogy az ellen a mai naptól számított 30 nap alatt felelősséget van helye. A városi tanácstól. Nagyenyeden, 1901. évi június hó 23-án.

— **Táncmulatság.** A Bethlen-kollégium azon növendékei, kik érettségi vizsgálatot tettek, f. hó 1-én sikerült táncmulatságot rendeztek a sétaterű fedett táncszobájában. Az estélyen nem nagy, de díszes közönség jelent meg. A mulatságon ritka jó kedv uralkodott egész a hajnali órákig. Az estély tiszta jóvedelme a Bethlen-szobor alapja javára fog fordíttatni.

— **Az állami tisztviselők mozgalma.** A gyulafehérvári állami tisztviselői kar június 30-án délután 4 órakor a városház nagytermében népes értekezletet tartott. Az értekezlet egyhangulag kimondta, hogy csatlakozik a tordai állami tisztviselők által indított s immár országossá vált mozgalomhoz. Kimondatott továbbá, hogy a közgyűlés a szegedi állami tisztviselők határozatahoz mindenekben hozzájárul és az esetleg tartandó országos értekezleten magát képviselgetni fogja. A közgyűlés egy intéző bizottságot választott, melynek tagjai a következők: Elnök Korbuly Ignác kir. táblai bíró, alelnök Polónyi Gyula postafelügyelő. A bizottság tagjai: Krzysovsky Géza, Oelberg Ottó, Ujvárosi Miklós, Szalánczy László. Jegyzők: Kovács Zoltán és Balázs Sándor törvénytudó aljegyzők.

— **A viharágyu ellensége.** Kőszegen a minap feltörték az egyik viharágyuhoz tartozó löporos ládát és abból két doboz robbanó löport elloptak. A tetteseket ez ideig még nem sikerült kézre keríteni. Azt hiszik, hogy a löport a viharágyuk iránt táplált ellenszenvből lopták el. A nép ugyanis abban az erős meggyőződésben él, hogy a mult hetek roppant szárazságát a viharágyukkal való lövöldözés idézte elő.

— **Az afrikai telefon.** A közép-afrikai népek fontos hírek továbbítására olyan eszközzel rendelkeznek, amely ugyan nem állja ki a versenyt a mi telefonunkkal, mégis csodálkozásba ejthet bennünket gyors hírszolgálatával. Nemrégiben szerencsétlenül járt egy házaspár a franciaia Kongón, a bangiai zuhogó közelében; csónakuk ugyanis, amelyen ültek, felborult. A szerencsétlenség híre már aznap ismeretes volt a Bangiatól 270 kilométernyire fekvő N. Joleban, ami, Afrika belsejéről lévén szó, nem csekély dolog. Az afrikai telefon voltaképpen nem is annyira telefon, mint inkább akusztikai telegráf s nagyon hasonlít az optikai telegráfhoz, amelyet a villamos táviró feltalálása előtt Európában használtak. Az akusztika: jelzések megadásához vagy tam-tamot használnak, vagy egy kivált elefánt-fogát, amelyen egy korong segítségével hét, egymástól tisztán megkülönböztethető hangot tudnak adni. Ezzel a primitív eszközzel egy nap alatt 300 kilométernyi távolságra is híreket tudnak közvetíteni az afrikai benszülöttek.

Csarnok.

Tűnődés.

Irtá: **Benedek Elek.**

Nehezen megy az írás, mert szentül megfogadtam „felsőbb” leányaimnak, hogy minden fertály órában ököre szorítom mind a két kezemet s teljes erővel nyomkodom egymáshoz. A felsőbb leányok babonás hite szerint imádság-szamba megy ez; akiért így imádkoznak, fényesen felel meg minden kérdésre. Igen, míg én az íróasztal mellett izzadok, ők sápadt arccal állanak a professzor néni és bácsik előtt s bár kicsi fejük tele tudománnyal, rettentő felelem szorongatja szívüket. Isten őrizze meg őket, hogy valamely kérdésre meg ne tudjanak felelni: föld alá sülyednek szegénylétükben. Bizonyosan föld alá.

Ez a leány. Ilyen a leány.

Köztük a leggyengébb két annyit tanul, mint a legkötönyebb fiú, s az első eminens leány-diák száz annyit drukkol, mint a szekundákra álló fiú diák. És nem fog az idővel a leányok szorgalma, sőt növekedik, mert hogy minden második leány manapság a kenyéradó diplomáért töri magát. A műveltséget magáért a műveltségért szerzeni meg: gazdag leányok kiváltsága lett, a középosztály leányainak terhes luksza a műveltség — diploma nélkül.

Mi szülők, mind ahányan vagyunk, így bölcsekedünk: A világ teljesen megváltozott. A leányiak is tanulnia kell, még pedig sokat, ha meg akar élni. Szerze meg a diplomát. Ne adja isten, hogy szüksége legyen rá, de ha lenne, mily jó, hogy megvan. Nem kénytelen férjhez menni akárkihez s ha férjhez ment és a házasság nem sikerült, vagy özvegyggyé lett: ott a diploma. Megvan a kenyere.

Hallják pedig ezt a mi folytonos bölcsekedésünket a leány-gyermekek, s mire felserdültek, valamennyinek legfőbb ambíciója a diploma. A diploma, mely biztosítja a mindennapi kenyeret és a függetlenséget.

Bár bensőleg, titkon, a férjhezmenést mégis csak többre becsülik a tanítónősnél meg az irodákban való görnyedezésnél, a fiatal emberekkel szemben más a föllépése a mai leányiaknak, ki tarsolyában érzi a marsall-botját, mint az egykori leányoké, kik előtt nem állott más cél: férjhez menni úgy, ahogy lehet. Ugy tetszik nekem, hogy csöndes harez folyik a férfi és női nem közt: a nő megvetéssel gondol a férfira, kinek nincs bátorsága családalapításra s e megvetést nem is igen titkolja.

A férfi meintsége: a megélltetés nehézsége, a különféle pályákon való lassu előbbre haladás, s mindezt tetézi az általános társadalmi szerencsétlenség: tulajdos nagy igényűnek nevelik a leányt. Summa summarum: folyton szaporodik az agglegények száma s azonképpen a diplomás nőké is.

Nem lehet házasodnom, mondja a férfi.

Nem szükség férjhez mennem, feleli a nő.

A mai leánygyermek már ebben a hitben nevelkedik. Mondhatnám: tetszelegnek abban a gondolatban, hogy az egyedül üdvözítő diploma fegyvert ad a kezökbe, fegyvert, melylyel megharczolhatják az élet nagy harcát s nem kénytelenek megalázkodni a teremtés urai előtt.

Nemrégiben regényt írtam a serdülő leányoknak s a mint folyt a regény hétről-hétre, jöttek a kíváncsi kérdézősködések: vajjon a regény hősnője férjhez megy-e. Ugy-e nem? fejezték ki mindjárt a kívánságukat is kérdés alakjában.

S nagy volt az öröm, a megelégedés, hogy regényemben három leány maradt pártában, holott férjhez mehettek volna. És alkalmam volt hallani serdülő leánykaktól, hogy ők már megunták azokat a kikent-fent gavallérokat, a legényeket ez állandó alakjait, és sem-hogy ilyenekhez menjenek, inkább maradnak leányok... megszerzik a diplomát s aztán...

Aztán? Itt következik a bökkenő. Mert könnyebb megszerezni a diplomát, mint hasznát is venni annak. Ma már ezer olyan diplomás óvónő van, akiknek számára elfeledtünk dedót építeni. És van egy pár száz diplomás tanítónőnk, akiknek számára szintén elfeledtünk építeni iskolát. Százával kilincselnek a diplomás leányok s egy néhány év múlva már ezerével. Szegény fejük, mit kezdjenek? Végre is csak férjhez kell menniök valakihez, talán: akárkihez. Egy-egy tanítónőképe zöbe két-háromszáz leányka kér fölvetelt ez esztendőben is, holott harmincz helynél több nincs. S ennek a szerencsés harmincznak nem lesz majd iskolája. Csak egynek-kettőnek, a nagy többségnek nem.

Most már gondoljátok meg: a gyöngy-szervezetű leánygyermek éppen a fejlődés korában küzd, viaskodik a diplomáért; gondoljátok meg, hogy fele része visszamarad a fejlődésben, elcsenevészedik; megvan a diploma, de inncs iskola; menne férjhez, de nincs kihez; s ha

van: vajjon való-e családanyának? Mindent tanult a képzőben, csak éppen azt nem, mire egy jó háziasszonynak szüksége van. Felszeg minden dolgában. Mert igaz, hogy művelt embert nem elégíthet ki egy nő, aki kifizető gazdasszony, de műveletlen; ám éppugy nagy baj, ha magunkfajta művelt embernek a felesége műveltnek művelt, de gazdasszonynak — rossz gazdasszony.

Nem az a baj, hogy leányaink diplomát szereznek, hanem az, hogy a diplomáért tanulnak, csakis a diplomáért.

Nem az a baj, hogy a diploma kárba vész, mert végre is minden diploma számára nem lehet iskolát építeni, — hanem az, hogy leányainak nevelése tökéletlen, a mindennapi élet követeléseinek meg nem felelő. Mennél több nyelven való parlírozás, mennél díszesebb, szemrontóbb kézimunkák kikészítése, na meg a zongora: ez a mi szemünkben a művelt leány. Az irodalmi műveltségök roppant fogyatékos. A háztartásbeli tudományuk jóformán semmi. Mindenből valamit, semmit tökéletesen. S ehhez a fogyatékos műveltséghez rengeteg tanulás árán jutnak.

De mintha virradna. Most olvasom, hogy új tanítás-tervet készítettek a felsőbb leányiskoláknak. Az öt megillető helyre állítják a nemzeti irodalmat és a hazai történelmet s visszazoritják a németet szintén az öt megillető helyre. Nem terhelik tul ezután a leányokat a fejlődés korában. És nem rontatják a szemüket, nem görbítették a hátukat diszmunkákkal, de megtanítják őket a ruhafoltozás hasznos művészetére. Akit így nevelnek, az szerzhet aztán diplomát, s nem baj, ha nincs — állás. Latni fogják a sokat szidott férfiak, hogy helyesebb utra terelődött a leánynevelés s nincs ok felni sem a diplomás, sem a diplomátlan leányoktól. Csak ne neveljük nagy igényűnek a leányunkat. Egyezünk meg ebben mind mi középosztálybeli szülők. Mert bizony mondom, szép és dicső a tanítónői állás és szükséges is, de világ végéig mégis csak legszebb s legdicsőbb állás marad a leányiak — a feleségi állás.

En mondom ezt, kinek egy regényében három leány maradt pártában...

Közgazdaság.

Piaczi árak

1901. évi június hó 27-én tartott hetivásárról:

Buza) 80 kilogrammos	16 kor. 50 fill.
) 76 "	16 " — "
Kétszeres) 74 "	14 " 50 "
) 72 "	14 " — "
Rozs) 70 "	13 " — "
) 68 "	12 " 50 "
Árpa) 62 "	11 " — "
) 60 "	10 " 50 "
Zab) 45 "	12 " — "
) 40 "	11 " 50 "
Tengeri	80 "	10 " — "
Marhahus	— " 88 "
Sertéshus	— " 88 "
Szalonna	1 " 76 "
Disznózsír	1 " 70 "

Szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY. TÖRÖK BERTALAN

Kiadó:

Nagyenyedi Könyvnyomda és Papírárgyár részvénytársaság

Nyomatott a Nagyenyedi Könyvnyomda és Papírárgyár részvény társaság könyvnyomdájában.

Sz. 1729—901.

kig.

Pályázati hirdetmény.

Alsófehér vármegye verespataki járásában a mogosi jegyzői állás üresedésbe jövén, ezen állás elnyerésére pályázatot nyitok és felhívom mindazokat, kik azt elnyerni óhajtják, hogy szabályszerűen felszerelt kérvényüket hozzám **f. évi július hó 29-ig** bezárólag annál is inkább adják be, mivel a későbbben érkezők nem lesznek figyelembe vehetőek, amennyiben a választás Mogoson a jegyzői irodában f. évi július 30-án d. e. 11 órakor fog megejtetni.

A jegyző javadalmazása: 800, azaz nyolczszáz korona fizetés, 160 azaz százhatvan korona küldöncz-tartás, 140, azaz száznegyven korona irodabér és 160, azaz százhatvan korona anyakönyvi tiszteletdíj, valamint a szabályrendeletileg megállapított munkadíj.

Verespataki járás főszolgabírói hivatalától.

Verespatakon, 1901. július 1-én.

Incze Antal,
főszolgabíró.

Nagy-Enyed, 1901.

INCZE ISTVÁN mészáros és hentes ÁRJELENTÉSE.

Üzletem jó hírnevének megóvása és netalán visszaélések megakadályozása céljából szükségesnek tartom **árjegyzékemet** a nagyérdemű közönséggel közölni.

1 kgr. marhahús	72 fill.
1 kgr. sütni való részek	80 "
1 kgr. borjúhús	72 "
1 kgr. borjucomb	80 "
1 kgr. sertéshús	72 "
1 kgr. sertéskaraj és folsár	80 "
1 kgr. pörkölt fehér szalonna	1 kor. 28
1 kgr. füstölt paprikás szalonna	1 " 44
1 kgr. császárhús	1 " 60
1 kgr. sonka	1 " 30
1 kgr. zsír	1 " 30
1 kgr. lengyel-kolbász	1 " 28
1 kgr. száraz kolbász	1 " 44
1 kgr. párisi kolbász	1 " 60
1 kgr. disznósajt	1 " 20
1 darab szalvaladé	1 " 08
1 pár tormásvirslí	1 " 08

Pontos mérés és kiszolgálás.

Kiváló tisztelettel

INCZE ISTVÁN.

Könyv, papír, író- és rajzszerkesztés

legolcsóbb

bevásárlási

forrása

FÖLDES EDE

könyvkereskedőnél

a volt **WOKÁL JÁNOS**-féle helyiségben,
a Nemzeti szálloda mellett

50 évi siker!

Eszéki
ARCZKENŐCS
és eszéki
Szalvator-zsappan
eltávolítja a szeplőt, májfoltot és a bőr összes tisztatlanságát.

Valódi csakis a
**DIENES J. C. SZALVATOR-
gyógytárából**
ESZÉKEN, felsőváros:

1 tegely eszéki arczkenőcs ára 70 fillér és 1 korona
1 drb. Szalvator-zsappan ára 1 korona
1 tegely kézi paszta ára 1 korona 20 fillér.
Lyoni rizspor kis doboz 1 korona, nagy doboz 2 korona.
Ezen cikkek mentek minden ártalmas alkatrésztől és megfelelnek tökéletesen a 71012 számú B. m. rendeletnek.

Főraktár BUDAPESTEN: 3428 10-10
TÖRÖK JÓZSEF gyógyszerész
VI., Király-utca 12. és Andrássy-ut 29.

Sz. 1425 1901.
tkvi.

Árverési hirdetmény.

A balázsfalvi kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Rosenstein David végrehajtónak Kertész Juon eszűdi lakos végrehajtást szenvedő elleni 14 kor. 60 fillér s jár. iránti végrehajtás ügyében a eszűdi 279. sz. telekjegyzőkönyvben foglalt A + 3. rend 275., 276. hrsz. helyekükre 320 kor., a 4. r. 285., 286. hrsz. 160 kor., az 5. r. 1022., 1023., 1024. hrsz. 94 kor., — továbbá végrehajtást szenvedő Kertész Juonnak a eszűdi 425. számú tjkben A + 2. r. 713. 2. hrsz. ingatlanára 98 korona megállapított kikiáltási árban a végrehajtási árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok 1901. évi július hó 16-án d. e. 10 órakor Csupud községáznál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alól is el fognak adni.

Árverezni szándékozik kötelesek az ingatlanok kikiáltási árának 10 % át készpénzben vagy az 1881. LX. t.-ez. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezébe letenni, avagy az 1881. LX. t.-ez. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Balázsfalván, 1901. évi május hó 18-án.

A kir. járásbíró:
Enyedi Lajos,
kir. it. táblai bíró.

3529 1-1

Hirdetéseket

felvesz lapunk kiadóhivatala

Sz. 1161-1901.
tkvi.

Árverési hirdetmény kivonata.

A marosújvári kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a balázsfalvi takarékpénztár részvény-társulat végrehajtónak Oprilla Indrój végrehajtást szenvedő elleni 103 kor. 20 fillér tökéletesítés és jár. iránti végrehajtási ügyében a gyulafehérvári kir. törvényszék területén levő, Magyar-Sülye községben fekvő, a Magyar-Sülye 17. sz. tjkben felvett s Oprilla Indrój nevére álló A + 23. rsz. 47., 48. hrsz. faház és kertért 467 korona, a 24. rsz. 585. hrsz. rétre 29 kor., a 26. rsz. 1443., 1444. hrsz. szántó és rétre 84 kor., a 27. rsz. 1455. hrsz. rétre 51 kor., a 28. rsz. 2292. hrsz. szántóra 17 kor., a 30. rsz. 2395., 2396. hrsz. legelő és szántóra 35 kor., a 32. rsz. 3771. hrsz. rétre 49 kor., a 34. rsz. alatti 587 56092-ed rész közlegelőbeli illetményre 3 kor., a 35. rsz. 3674. 2. hrsz. szántóra 60 koronában ez-nel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1901. évi július hó 16-ik napján d. e. 10 órakor megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alól is el fognak adni.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10 %-át készpénzben vagy az 1881. LX. t.-ez. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügy-miniszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezébe letenni, avagy az 1881. LXI. t.-ez. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Maros-Ujvárt, 1901. évi március hó 22-én.

A marosújvári kir. járásbíróság mint tkvi hatóságtól.

Sólyom,
kir. albró.

3528 1-1

Sz. 1337-1901.
tkvi.

Árverési hirdetmény.

A balázsfalvi kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a nagyszobeni földhitelezési végrehajtónak Krisztea György (Pelkutz) és neje végrehajtást szenvedők elleni 84 kor. 16 fillér s jár. iránti végrehajtásos ügyében a nagy-csergei 37. számú tjkben foglalt A + 3. rend 477. hrsz. ingatlanára 23 kor., az A + 6. r. 1156. hrsz. 392 kor., a 12. r. 2546., 2547. hrsz. 58 kor., a 13. r. 2549. hrsz. 53 kor., a 15. r. 2845. hrsz. 18 kor., a 16. r. 2857., 2858. hrsz. 86 kor., a 17. r. 3029. hrsz. 60 kor., a 21. r. 3696. hrsz. 80 korona megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok 1901. évi augusztus hó 14-ik napján délelőtt 10 órakor Nagy-Cserged községáznál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alól is el fognak adni.

Árverezni szándékozik kötelesek az ingatlanok kikiáltási árának 10 százalékát készpénzben vagy az 1881. LX. t.-ez. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezébe letenni, avagy az 1881. LX. t.-ez. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Balázsfalván, 1901. május hó 17-én.

Enyedi Lajos,
kir. it. táblai bíró.

3529 1-1

A NAGYENYEDI

KÖNYVNYOMDA ÉS PAPIRÁRUGYÁR RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

könyvnyomdája rendkívül gazdag és modern felszerelésénél fogva képes minden hasonló műveléssel versenyezni úgy a munkák olcsó árai, mint azok izléses kiállítása tekintetében.

Készít: pecsétjegyeket, ezimkéket, postacsomagvezimkéket, szignaturákat, kötőpapírokat, papírzaeszkókat stb. könyv- és nyomdai vagy dombornyomásban. Továbbá műveket, folyóiratokat, körleveleket, levélfolyomásokat, képes árjegyzékeket, mindennemű kereskedelmi nyomtatványokat úgy könyv-, mint nyomdai úton.

Elvállal mindennemű **könyvkötői** munkát is, s azokat gyorsan, olcsó árban és pontos kivitelben szállítja.

Figyelemre méltó! Mindennemű papírart (cartonage), közönséges és hajlított dobozokat stb. gyógyszereszek, cukrászok és gyárosok részére kisebb arucikkéket jutányos és ezelszerű csomagolására olcsó árban szállít.

A „Közérdek”

a megye egyetlen politikai lapja. Egyike a vidék legelterjedtebb lapjainak, s mint ilyen, **hirdetéseik közlésére kiválóan alkalmas.**

Aki tehát o'csón és biztos sikerrel akar hirdetni, forduljon bizalommal lapunk kiadóhivatalához.